

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Włochy) – Société Générale S.A./ Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Sprawa C-565/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Podatek od transakcji finansowych – Transakcje na pochodnych instrumentach finansowych, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez spółkę będącą rezydentem państwa członkowskiego opodatkowania – Podatek należny niezależnie od miejsca zawarcia transakcji – Obowiązki administracyjne i obowiązki deklarowania)

(2020/C 240/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Générale S.A.

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, które opodatkowują transakcje finansowe na pochodnych instrumentach finansowych podatkiem ciążącym na stronach transakcji niezależnie od miejsca zawarcia transakcji i państwa rezydencji stron oraz ewentualnego pośrednika uczestniczącego w ich przeprowadzeniu, jeżeli dla wspomnianych instrumentów instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez spółkę mającą siedzibę w tym państwie członkowskim. Obowiązki administracyjne i obowiązki deklarowania towarzyszące temu podatkowi, ciążące na podmiotach niebędących rezydentami, nie mogą jednak wykraczać poza to, co jest niezbędne do poboru tego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cypr) – D. Z. / Blue Air – Airline Management Solutions SRL i in.

(Sprawa C-584/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Decyzja nr 565/2014/UE – Uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych – Obywatel państwa trzeciego posiadający czasowy dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie – Artykuł 3 – Uznawanie przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi – Możliwość powołania się na decyzję wobec państwa członkowskiego – Bezpośrednia skuteczność – Uznanie podmiotu prawa prywatnego za emanację państwa – Przesłanki – Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 – Kodeks graniczny Schengen – Artykuł 13 – Odmowa wjazdu na terytorium państwa członkowskiego – Obowiązek uzasadnienia – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład – Artykuł 2 lit. j) – Odmowa przyjęcia na pokład uzasadniona podnoszonym niewłaściwym charakterem dokumentów podróży – Artykuł 15 – Obowiązki przewoźników lotniczych wobec pasażerów – Niedopuszczalność wyłączeń przewidzianych w umowie przewozu lub innych dokumentach)

(2020/C 240/07)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D.Z.

Strona pozwana: Blue Air – Airline Management Solutions SRL i in.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014 z dnia 15 maja 2014 r. wprowadzającej uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylającej decyzje nr 895/2006/WE i nr 582/2008/WE powinien być interpretowany w ten sposób, że wywołuje on skutek bezpośredni i przyznaje obywatelom państw trzecich prawa, na które mogą się oni powoływać wobec państwa członkowskiego przeznaczenia, w szczególności prawo do niepodlegania obowiązkowi wizowemu w celu wjazdu do tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy obywatele ci posiadają wizę lub dokument pobytowy, wymienione w wykazie dokumentów korzystających z wzajemnego uznania, którą to państwo członkowskie zobowiązało się stosować zgodnie ze wspomnianą decyzją.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, który sam albo za pośrednictwem swoich przedstawicieli i upoważnionych pracowników w porcie lotniczym państwa członkowskiego wylotu odmawia przyjęcia na pokład pasażera, powołując się na odmowę wjazdu wydaną przez organy państwa członkowskiego przeznaczenia, nie działa jako emanacja rzezonego państwa członkowskiego, w związku z czym poszkodowany pasażer nie może wobec tego przewoźnika lotniczego powołać się przed sądem państwa członkowskiego wylotu na decyzję nr 565/2014 w celu uzyskania odszkodowania z powodu naruszenia przysługującego mu prawa wjazdu bez wizy wydanej przez to państwo.
- 3) Prawo Unii, a w szczególności art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi na przeszkodzie temu, aby przewoźnik lotniczy na podstawie decyzji organów państwa członkowskiego przeznaczenia o odmowie wjazdu obywatela państwa trzeciego na terytorium tego państwa mógł odmówić przyjęcia na pokład owego obywatela państwa trzeciego bez uprzedniego doręczenia mu uzasadnionej decyzji o odmowie wjazdu na piśmie.
- 4) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy przewoźnik lotniczy odmawia przyjęcia na pokład pasażera ze względu na to, iż pasażer ten przedstawił niewłaściwe dokumenty podróży, taka odmowa sama w sobie nie pozbawia tego pasażera ochrony przewidzianej we wspomnianym rozporządzeniu. W rzeczywistości w razie zakwestionowania odmowy przez pasażera do właściwego sądu należy dokonanie oceny, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy, czy wspomniana odmowa jest racjonalnie uzasadniona w świetle tego przepisu.
- 5) Rozporządzenie nr 261/2004, a w szczególności jego art. 15 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie klauzuli zawartej w ogólnych i wcześniej opublikowanych warunkach wykonywania lub świadczenia usług przewoźnika lotniczego, która ogranicza lub wyklucza jego odpowiedzialność w przypadku odmowy przyjęcia na pokład pasażera z przyczyn związanych z niewłaściwymi dokumentami podróży, pozbawiając w ten sposób owego pasażera ewentualnego prawa do odszkodowania.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.